

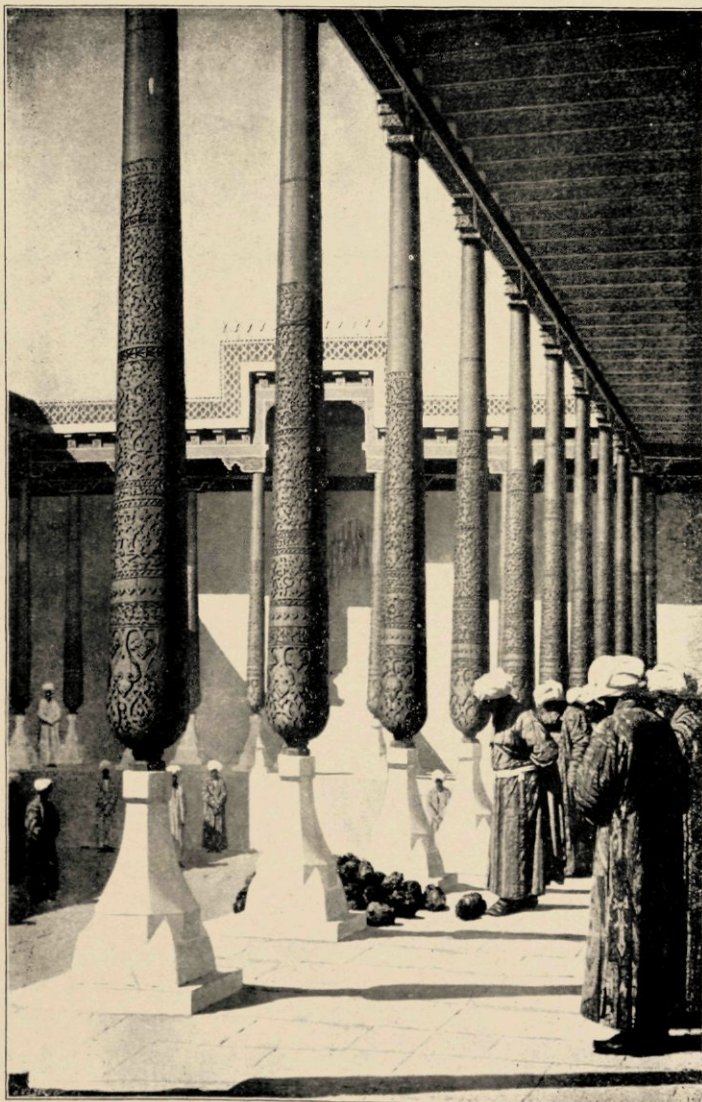
Werasjtsjagin.

de natuur af te zien. En waarlijk, Meissonnier heeft het dan toch maar heel wat verder gebracht. Als alle ijdele menschen, zag Werasjtsjagin zijn eigen zwakheden niet. Hij snoefde op zijn werken naar de natuur, maar hij keek de natuur maar erg oppervlakkig aan, hij was tevreden met goedkoope effecten, die trouwens voor zijn panopticum-achtig werk ook wel op hun plaats waren.

Werasjtsjagin werd in 1842 in de kleine stad Tsjerepowets (goevernement Nowgorod) geboren, stamt van vaders zijde uit een oud Russisch adelsgeslacht, en zijn moeder is van Tartaarsche afkomst, in den Kaukasus geboren. Over zijn jeugd, schrijft hij in zijn

„levensherinneringen” onbeduidende dingen, maar als wereldberoemd man vond hij het waarschijnlijk noodig, dat het nageslacht ook wat van zijn jongensjaren wist. Uit al die herinneringen spreekt een weinig sympathieke zelfoverschatting en zelfverheerlijking. Werasjtsjagin was oorspronkelijk voor de militaire loopbaan bestemd geweest. Acht jaar oud kwam hij in Isarskoje Selo op het Alexander-instituut voor Kadetten, en op zijn elfde jaar wordt hij adelborst aan de Marine School te St. Petersburg. Zijn eerste zeereis maakte hij in 1858, hij ziet het een en ander van de wereld, komt in Kopenhagen, Brest, Bordeaux. Steeds meer en meer rijpt bij hem

het plan schilderen te worden, hij kreeg steeds meer plezier in teekenen en schilderen. Maar hij bleef nog bij de marine, tot hij den officiersrang behaald had, maakte nog een tweede reis naar Engeland en verliet daarop den dienst. „Het zou onrechtvaardig zijn — zegt hij — te beweren, dat mijn tijd aan de marine-school nutteloos geweest is; de arbeid met het hoofd in alle wetenschappen voor algemeene ontwikkeling — en het waren er niet weinig, want het eindexamen werd in 23 vakken afgenomen — scherpte het verstand; maar toch meen ik, met overleg gesproken, dat mijn ontwikkeling ook zonder dat zoo veel tijd verspild was op de berekening van zeemijlen en op het varen, tot stand ware gekomen, met meer nut voor het verstand, voor het hart en voor het talent”. Hij bezoekt de keizerlijke academie van beeldende kunsten in St. Petersburg, doch bleef daar nauwelijks een jaar, en ging daarop voor korten tijd naar Parijs.

DE EMIR VAN BOECHARA BEZICHTIGT DE OORLOGSTROPHEE
(Museum Tretjakof, Moskou).